

ת"פ 25721/09 - מדינת ישראל נגד דורון עמרי ואקנין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 25721-09-16 מדינת ישראל נ' ואקנין
לפני כבוד השופט העמיה דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אילנה קיפניס
המאשימה
נגד
דורון עמרי ואקנין
ע"י ב"כ עו"ד ענבר קינן
הנאשם

הכרעת דין

כללי:

1. המדינה מייחסת לנאשם 3 עבירות אiomים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: 'החוק').
2. המאשימה טוענת כי עובר ליום 28.06.16 התעמתה אשתו של הנאשם עם נהג הסעות על רקע ויכוח לגבי מקום חניה סמוך לבית הספר "אימרי דוד" ברחוב ההגנה 106 בתל אביב, מקום בו עבד כמабטח, דני חן, להלן ("המתלון").
3. למחרת התקرتית בין נהג הסעות לאשתו הגיע הנאשם לבית הספר והתעמת עם המתלון מאחר זהה לא התערב לטובת אשתו בוויכוח עם נהג הסעות. המתלון הסביר לו כי אין זה מתקיים להכריע בסכסוכי חניה ובתגובה קילול אותו הנאשם ו אמר לו כי יdag לכך שהיה נכה וכי ابوו אשר ריצה מסר עולם יטפל בו.
4. ביום 16.06.2016 בשעה 08:08 Uhr, הגיע הנאשם ברכבו וחנה מול השער. המתלון העיר לנאשם כי אסור להחנות מול השער כיוון שהדבר מפריע לתלמידים הנכנסים לבית הספר.
5. לדברים אלה הגיע הנאשם באמורו: "**אני אעשה מה שאני רוצה, מי אתה يا בן זונה, אף אחד לא יכול לי מה לעשות, אני אעשה מה שאני רוצה. מاز מה שעשית לאשתי אני אמרך לך את החיים עד סוף חי... אני ארבייך לך, אני אשבור לך את הידים**", והניף יד מאוגרת לעבר פניו.
6. הנאשם עזב את בית הספר, אך חזר כעבור כ-10 דקות. בהמשך, יצא משער בית הספר לבנות הסמוך שבו עבד כמабטח אדווארד מקסימוב. הנאשם פנה למקסימוב ו אמר לו : "**אני משתים عليכם, אבא שלי הרג בן אדם**

וישב מאסר עולם, אני יריתי על מישחו ברגל וישבתי שש שנים בכלל, אני לא מפחד מהמשפטה, אתם לא יודעים מאי זה משפחה אני".

7. הנאשם כפר בעבירות המיויחסות לו בכתב האישום. הנאשם הודה בעובדות 1 ו-2, דהיינו, בויאוכו שהיה בין אשתו לבין נаг ההסעות. הוא כפר בכך שהיא בין המתلون ויכוח בנוסא האירוע בין אשתו לנаг ההסעות וכן כפר בתוכן הדברים המיויחסים לו בויאוכו בין המתلون ביום 16.06.28. הנאשם כפר בדברים המיויחסים לו כלפי המאבטח מקסימוב.

8. ב"כ הנאשם מסרה בישיבת החקירה: "...הנאשם כופר גם בהנפת אגרוף ואני מבינה מדוע חברי ציינו זאת בכתב האישום **כشرطן שקיים מלמד אחרת**".

מהלך הדין:

9. מטעם המאשימה, העידו שני המאבטחים והוגש דו"ח פעולה של רס"מ הלל יוגב. מטעם ההגנה העיד הנאשם. לעדים הוצג סרטון אבטחה של בית הספר שתיעד ויזואלית את התקורת.

10. המתلون העיד ואמר כי המתח ביןו לבין הנאשם התפתח בשני שלבים. בשלב הראשון, בתחילת שנת הלימודים, נוכח אי התרבותו של המתلون בתקורת בין נаг הסעות לאשתו של הנאשם. בסוגיה זו המחלוקת מתיחסת למועד התקורת.

בעניין זה, גרסת המתلون הינה עדיפה בעניין. הגרסה מקבלת חיזוק גם מדברי המאבטח בבית הספר לבנות, שהודיעו (ת/13) הוגשה מכוח ההלכה של הקפאת **הזכירה** שבupper.

11. העד ציין בהודעתו כי **דני** (המתلون ד.ב.) סיפר לו שלפני שלושה חודשים היה סכוסר בין אשת הנאשם עם נаг מונית בחנייה והנאשם בא בטعنות לדני **"למה לא התעורר לטובת אשתו"**.

ברור כי דברים אלה הם בגדיר עדות שמיעה, אך יש להם ערך ראוי לעניין עצם אמרתם על ידי המתلون.

12. המתلون עשה עלי רושם אמיתי. דבריו מתישבים גם בדברים שצולמו במצולמות האבטחה של בית הספר. צוין כי לא המתلون ולא הנאשם חלקו על כך שהצילומים משקפים את מה שהוא. כל אחד מהצדדים ביקש לפרש בצורה שונה את הסרטונים.

13. בסרטונים רואים בבירור כי הנאשם מגיע זעם לכיוון המתلون. המתلون נסוג ומנסה להתרחק מהנאשם. כמו כן, רואים את הנפת היד של הנאשם, אם כי לא ניתן לפסול את האפשרות כי הנייפ ידו מתחזק כעס על המתلون, כדי כוונה לפגוע בו פיזית.

14. תוכן האיומים שהוזכרו על ידי המתلون דומים בתוכן לדברים שנמסרו על ידי המאבטח מקסימוב. יש בכך כדי לחזק את דבריו המהימנים של המתلون.

15. דברי העד אדוardo מקסימוב, כפי שנמסרו במשפטה (ת/3) מציגים את מה שהתרחש באופן כללי בין לין הנאשם לאחר ונוכח מצבו הרפואי, לא ניתן היה לחזור עד זה בחקירה נגדית יעליה, החלטתי להתייחס בזהירות לדבריו ב-

אני מוכן להניח לטובת הנאשם כי עד זה אמר לו במהלך הויוכח ביניהם **"אני לא פראייר, אתה רוצה, בוא נתמודד..."**.

דברים אלה ודברים אחרים טען הנאשם כי עד זה אמר לו מצביעים על שיכחה שהיה בה עימות, לכואורה בלי כל סיבה והבדיקה - דבר התומך בדברי מקסימוב כי הנאשם השמע גם כלפי אויומים.

16. לא מצאתם ממש בטענה כי אי מסירת כל האויומים באופן מפורט במהלך העימות פוגע במהימנות המתלוון.

17. הנאשם עשה עליו רושם בלתיאמין. דבריו כי התלונה נמסרה כיוון שאמר למטלון כי עיף אותו מבית הספר בדרכים חוקיות אינהאמת.

גרסה זו חייבה קשירת קשר מיידי בין שני המאבטחים ומסירת דברים שקרים לגבי התקורת באותו יום וכן תיאום גרסאות לעניין מועד התקורת בין נהג ההסעות ואשת הנאשם.

18. התרשםתי כי הנאשם הבין את חומרת דבריו כלפי שני המאבטחים וכן חיפש גרסה שתסביר את התנהגותו בעת שנחקר במשטרה.

19. גרסה זאת כאמור אינה מהימנה בעיני ועומדת בסתייה לשתי העדויות המהימנות ולתוכן שני הסרטונים.

20. נכון כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירות שייחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ב שבט תש"פ, 17 פברואר 2020, במעמד הצדדים